

Dejan Lučić

Tajne lopovskog zanata

VODIČ KROZ BEOGRADSKO PODZEMLJE

Policija tvrdi da Beograd nema organizovano podzemlje kao Pariz, što je tačno, ali ovaj grad nema ni dobro organizovan javni prevoz pa se naziva velegradom. Asfalt glavnog grada Jugoslavije, ipak, postaje rasadnik novih antiheroja koji počinju kao sitni prevaranti, da bi vremenom stasali u evropskoj školi kriminala i vratili nam se kao gangsterski veterani koji kupuju vile u otmenim četvrtima, bave se legalnim, unosnim zanimanjima, družu se sa svetom koji predstavlja društvenu i političku elitu. Čudni su konci koji povezuju bivše kriminalce iz YU-ganga, advokate, novinare, zvezde estrade, političare opštinskog i gradskog ranga, pa i neke čuvare zakona.

Upućeni kažu da je sve počelo sa Stevicom Markovićem i njegovom ulogom gorile kod Alena Delona, a nastavilo se sa Velimirom Petrovićem Kiklopom, Bucum Filipovićem, Draganom Pavićevićem Ždromkom... Ono što povezuje ove žestoke momke beogradskog asflata jeste žudnja za avanturom, slavom, svetskim uspehom. U svet su ih terale naša nemaština i njihova neskromnost. Bili su im smešni naši osmesi nad prvim fićom u ulici, šuškvacem, šimikama, pločama Elivsa Prisljija, koji su značili prestiž i zadovoljstvo. Žestoki momci želeli su život iz filmova, ali kako nisu imali protekciju, dobijali su samo sporedne role... Stevica Marković i Miloš Milošević su nam se vratili iz sveta preparirani i našminkani... Kiklopa su izrešetali u Milanu, Bucu Filipovića metak je ohladio u hladnoj Švedskoj. Ždroka je ubijen u Amsterdamu.

Da li je sudbina naših, beogradskih, žestokih momaka samo da daju meso i krv u svetskoj revoluciji kriminala? Posle dugog istraživanja, ovaj reporter mora to da potvrdi. Naši momci su za sada samo statisti. Tek poneko od njih uspe da se vine na stranice svetske štampe. Sramota i bruka za zemlju? Možda, ali u svetu masmedija veća bruka za našu zemlju su prosjaci, sitni lopovi, ali i mozgovi kao što je Medenica, koji nas čine smešnim.

Kako danas izgleda beogradsko podzemlje? U knjizi koju čitate možete pročitati kazivanje žestokih momaka beogradskog podzemlja. Možda će vam smetati što ne navodim uvek njihova prava imena, što nema adresa koje bi ovom tekstu dale potpunu autentičnost. Ali, razumljivi su razlozi što ih izostavljam...

Ugovor sa đavolom

Teško je naći “Legendu” u Beogradu. Njegov taksi nema radio stanicu, jer gazda radiosignale hvata kao paukovu mrežu koja guši njegovu slobodu. Moje “veze” su mi rekle da ga, možda, mogu naći na štajgi (železničkoj Stanici) jer on taj kraj grada voli. Po njihovim rečima štajga je centar trulog Beograda, onog starog, lopovskog, ka kojem gravitiraju svi lopovi iz unutrašnjosti, kurve početnice, ali i one na kraju karijere.

Upornost se isplatila, “mercedes” koji vozi “Legenda” stajao je ispred kafane “Raketa”. Nismo se poznavali. Znao sam ga sa nekih igranki gde je, onako gromadan, bio središte okupljanja svih onih koji su želeli da budu poštovani od drugih tabatora. Biti sa njim u društvu značilo je već biti neko. To se poštovalo! Moju malenkost “LEGENDA” nikada nije primetio... Da li će sada? Mahnuo sam rukom kao da hoću da uđem u njegov taksi.

- Kuda idemo?

- Treba da popričamo “LEGENDO”. Ja sam novinar, na vas me je uputio moj i Vaš prijatelj... koji je sada u Nemačkoj. Da ne bi sumljali saopšteno mi je samo da vam kažem “Zabela 1974. i Šok, Šarac i ...”, da ćete Vi shvatiti.

“LEGENDA” se polako okrenuo. Njegovo krupno telo kao da se zgrči i potrese... Ogromne maljave ruke stegoše volan “mercedesa”.

- Dobro, drugar, pokazaću ti Beograd kakav ne poznaješ. Pričam, ali kao da ti nisam pričao. Ono što ćeš čuti od mene ne bi izvukao ni da me tučeš, da me mučiš strujom... Pričam zbog molbe mog i – vidim, i tvog druga. Imam samo jedan uslov nigde nema mog imena, zovi me kako hoćeš... Možeš Pričalica, Lajavac, Čuperko, kao u “Trenu” kod Isakovića. Isto tako u tekstu izbegavaj puna imena, kad god možeš. Razumeš?

Njegova ogromna ruka odlepi se od volana i zastade u vazduhu. Shvatam da treba da se rukujemo. To je bila vrsta ugovora na koji nema žalbe. Greške se plaćaju...

“Mercedes” krenu.

Geografija kriminala

- Ovde kod štajge se skupljaju makroi, kurve, sitni lopovi... Kriminalci na proputovanju, priča “Legenda”. Kod “Astorijske” vrši se iznajmljivanje “punih kreveta”, to je sirotinjska prostitucija. Iznajmljivači i devojke su najčešće Romi, to ti je seksualno dno. Kod Ekonomskog fakulteta u parku ti je otvorena pijaca seksa. Tu ćeš morati da dođeš sam, glupo je da te ja vodim, svi me znaju...

Gore, na Zelenom vencu, skupljaju se šibicari, sitni preprodavci švercovane i kradene robe... Od šibicara treba pomenuti Makedonca, Jucu, Duleta, Tarzana, Čopu... Tu okolo možeš videti i džeparoše. Ako je na slobodi, tu je Ivanjica, pa Miško, Bulat, Živac, Dača...

Barovi su puni sitnih prevaranata. Zovu ih šaneri. Poznatiji među njima je Svirac. On voli Mažestik, Lotos. U Mažu je doskora dolazio Zuba, dok nije pao zbog ubistva Bobana, Indijankinog brata. Svaki bar u Beogradu, a to znači Maža, Lotos, Metropol, Jugoslavija, ima po desetak svojih stalnih prijateljica noći, koje upotpunjuju "turističku ponudu".

Srpska veza za drogu

Ulazimo u hotel "Palas". "Legendi" se svi ljubazno javljaju. On poručuje koka-kolu. Pitam zar neće nešto žešće. On se smeška, kaže da nikada ne pije alkohol. Pokušavam da saznam čime se sada najviše bavi beogradsko podzemlje. On mi priča o biznisu sa drogom. Spominje vezu sa turskom mafijom, koju predstavljaju trideset četiri povezane familije. Neki naši momci su hrabro zagrizli u taj svetski biznis. U toku poslednje decenije Ankara je uspela da podvrgne nadzoru veći deo proizvodnje opijuma. Međutim, u krševitim planinama na istoku zemlje namnožile su se protivzakonite laboratorije i magacini. Oni mogu da prime tone morfijuma koji pristiže kamionima, džipovima ili autobusima iz Irana. Drogu dalje prenose desetina hiljada turskih radnika koji su na radu u Evropi. Svake godine ih uhapse na stotine, ali "karavani" prolaze i, što je najglavnije, oni su efikasni. Tu reku naši carinici više plaše nego što zaustavljaju. Beogradski momci su to shvatili i uključili se u biznis. Odlaze kolima u Istanbul, kupuju drogu od svojih tajnih saradnika, kriju je u šupljinama kola, a da bi zavarali carinike uzgred kupuju jeftinu garderobu i bunde. U ovaj posao često su umešani i bogatiji vlasnici kafica. Oni imaju svoje ljude koje šalju na put. Nekada ti momci i ne znaju da će im se u kola upakovati droga tokom noći. Njihov zvaničan posao je da donesu neke bunde i zlato. Sve je to maska, ako padnu, o drogi ne znaju ništa. Na put idu tuđim, ili iznajmljenim kolima. Preduzimač posla, boegradski bogataš, vlasnik kafica, butika ili nekog drugog privatnog lokala, manipuliše naivnim švercerima – početnicima, koji nekada i ne znaju ko stoji iza cele rabote. Zbog toga milicija još nije provalila ovaj sistem. Karike joj nedostaju.

U Tursku odlaze i naši lopovi, kupuju drogu, reskiraju. To se dalje nosi u Austriju, Italiju, Nemačku, naročito u Frankfrut. Muva se i drugarima na robiji. Oni su sigurni konzumenti... Kako droga stiže u zatvor? Postoje uhodani kanali. Nekada čak i preko advokata.

Kako prepoznati “Drukare”

- Interesuje te još kriminal oko kafića – veli “Legenda”. – Dobro, tu ima svega. Samo, znaj da mnogi od njih rade za policiju, mada su ranije odgovarali za kriminal. Kako saznati ko šljaka za micoše? Jednostavno, svaki bivši kriminalac koji sada ima dozvolu za pucu mora nečim da otplaćuje... “Otkucavanjem” se oni pokrivaju za sitan šverc viskija, garderobe, uvezenu opremu za kafić, BMW koji ima prekucane brojeve ili je uvezen na tuđe ime a gazda ga vozi... Naravno, neko rikne, pređe onu tanku crvenu liniju tolerantnosti koju micoši podnose. Neki se uobrase, pomahnitaju. Takav je bio Peja, vlasnik kafića “Plejboj” u Grčića Milenka. Razvijao se biznis, svrbeo ga kapital, želeo je da ga obrće. Znaš, to je ona prvobitna faza akumulacije kapitala koju je opisao čika – Mark. Peja je otvorio kafić i u Rovinju, nije mu bilo dosta. Rešio da sam krene u akciju. Pao je u Grčkoj, dobio je 4-5 godina, nedavno je izašao, pušten je ranije... Tako ti je to! Ali, ima dana pričaću ti, saznaj o drogi i sa druge strane!

Profit od droge

Niko ne zna koliko je narkomana u Beogradu. Zvanično se pominje brojka od 5000 registrovanih, što je prilično proizvoljno, jer dok se bilo koja analiza stručno napravi i publikuje, ona je već netačna. Broj uživalaca se povećao. U ovom istraživanju saznao sam da je doskora postojala oštra podela među branšama, ko šta radi. Na primer, lopovi se nisu bavili drogom, kao i snažni momci, ali sa ekonomskom krizom situacija se promenila. Svi se bave svačim. Upornim traganjem i raspitivanjem među pripadnicima beogradskog miljea, saznao sam za neke ljude koji se bave ovim biznisom. Međutim, savetovano mi je da to prećum. Pristao sam jer je to deo “pogodbe sa đavolom”: piši samo ono što neće nikome konkretno da šteti.

Istinu o biznisu sa drogom zato sam pokušao da saznam od onih koji se time stručno bave, policajaca i naučnih radnika. Koristio sam i novinarske arhive, koje sam slagao kao mozaik. Slika koju sam dobio sada je pred vama.

Naš glavni grad ne može da bude naročito interesantan kao tržište za svetske krijumčare drogom, jer ako gram heroína, ne naročite čitoće, košta 150-200 maraka jasno je da malo pravih narkomana može finansijski da izdrži čak i mesečno “fiksanje”. Zbog toga narkomani kreću u avanturu kriminala, šverca iz Turske. Pošto su nevešti drhtavi i upadljivi, brzo bivaju uhvaćeni.

U Beogradu ima dosta ljudi koji se krijumčarenjem droge bave kao dopunskom zaradom, a zvanično nešto studiraju ili rade. To nisu registrovani kriminalci, ne pripadaju podzemlju, pa čak i ne uzimaju drogu. Ničim ne skreću pažnju na sebe. Ovi krijumčari i stini lopovi ne rade na veliko pa su zbog toga teško uhvatljivi. Ranije su obično “padali” prilikom prodaje droge na javnim mestima. Sada rade po porudžbini imućnijih narkomana, koje snabdevaju za novac.

Marihuana iz saksije

Lukavi narkomani odustali su već od nabavke droge iz inostranstva, zbog nedostatka novca, i okrenuli se “domaćoj radinosti”... Marihuana se gaji tu oko nas, na njivama, među kukuruzom, na livadama i poljima nadomak Beograda. Ova biljka se dobro prikriva i teško se razlikuje od obične konoplje. Bilo je slučajeva da su mangupi posadili marihuanu na vrlo vidnim zelenim površinama u gradu i okolini, a da to uopšte nije primećeno. Jedan od trikova je gajenje marihuane na terasama, zatim u saksijama... no, ova privatna inicijativa ne daje baš najbolje rezultate, jer kvalitet domaće “konoplje” je lošiji zbog hladnije klime i manji je koncentrat aktivne supstance koja se zove tetrakanabion.

ŠTA RADI ALBANSKA MAFIJA U BEOGRADU

Da li zaista postoji “albanska mafija” u Beogradu, koja drži određene “biznise” čvrsto u svojim rukama. Jezička i nacionalna barijera sprečavala me je da saznam nešto više. Momci iz beogradskog podzemlja ustručavali su se da pričaju. Spuštali su glavu i smerno potvrđivali da su oni za albanske mafioze obična salata. Takva samokritičnost inače nije karakteristična za momke koji su spremni da se tuku sa petoricom, koji se ne boje noža, brijaća, žileta, pištolja... Govoreći o zaradama albanskih mafioza u Beogradu neposredno su potvrđivali da su u pitanju pravi milijarderi. Ko su i šta rade albanski mafiozi u Beogradu, pitao sam i ljude iz SUP-a, ćutali su... Da li je albanska mafija u Beogradu samo fatamorgana o kojoj se samo naslućuje. Kruže gradom neki podaci o sprezi albanske mafije koja se bavi švercom droge, oružjem, preprodajom nekretnina, deviza, čak i paprike... Prema nekim indicijama, čak i neki uticajni ljudi “pokrivaju” ove vrlo unosne biznise... Šta je od toga istina?

Da bih načio ovaj problem počeo sam po starom novinarskom pravilu da proučavam arhivu, isečke iz novina koji svaki za sebe čini kamičak, ali vešto složen daje mozaik, sa koga se vidi ISTINA!

Prvi čvrst podatak o postojanju albanske mafije naišao sam u “World Street Journal”-u koji je tvrdio da je ova nacionalna kriminalna organizacija ČETVRTA PO REDU U AMERICI, odmah iza kolumbijske, bolivijske i sicilijanske. Američka policija izdala je saopštenje da ALBANSKA MAFIJA PRODAJE NA NJENOM TRŽIŠTU OD 25% DO 40% HEROINA. ČLANOVI OVE MAFIJE SU POREKLOM IZ JUGOSLAVIJE I NSR ALBANIJE!

Federalni javni tužilac njujorškog Menhetna Rudolfo Đulijani, ličnost poznata po probijanju lanca italijanske mafije, otkriva novi kanal dolaska droge u SAD, iz Evrope, preko Balkana... Naziva je “balkanskom vezom” koja je evidentirana poslednjih godina i ide od Turske, preko Grčke ili Bugarske, ka BEOGRADU, a zatim u Italiju, Belgiju, sve do SAD. Federalni tužilac ovu kriminalnu organizaciju sastavljenu od ljudi jedne nacije naziva “GRUPOM ALBANSKE MAFIJE”.

Velikom upornošću, policije uhapšen je jedan od glavnih organizatora Albanac Mehmet Bici, koji je osuđen na osam godina zatvora. Međutim, ruci pravde su izbegli Mustafa Ksevedet, ranije poznat kao POLITIČKI EMIGRANT I ČLAN ORGANIZACIJE “LEGALITET” koja podržava kralja Zogua i njegove naslednike.

Šta su nam otkrili ovi podaci? Da ALBANSKA MAFIJA SARAĐUJE SA POLITIČKOM EMIGRACIJOM U STICANJU VELIKOG PROFITA!

U jednoj fusnoti policijskog izveštaja je naglašeno: “Da su članovi ove organizacije izuzetno odani TAJNOJ ZAKLETVI I ZADATOJ REČI”.

Nova pojava za američke kriminalističke službe je u ovom slučaju i “krvna osveta” koja je poslednjih decenija, bar u Americi gotovo nestala, čak i iz italijanske mafije.

- ... sa ovom “balkanskom vezom” koju drže Albanci, sreli smo se prvi put u SAD, ono što nas je iznenadilo je pretnja sudskim vlastima, Italijani su uglavnom pretili svedocima i njih likvidirali. Albanski mafiozi prete i istražnim sudijama i tužiocima...

Zoran Milovanović, jedan od retkih naših stručnjaka koji su magistrirali kriminalistiku na Vašingtonskom Univerzitetu, pa je i zbog toga upućen u rad albanske mafije tvrdi, da su ovi gangsteri preuzeli od starijih mafijaških organizacija one poslove koji su postali suviše opasni. Tu se misli na krijumčarenje droge prepariranje i “dilovanje”. Novac stvoren krijumčarenjem droge na američko tržište vraća se jednim delom u Jugoslaviju za kupovinu nekretnina od srpskih i crnogorskih porodica, kao i za nabavku oružja koja se plasira na Kosovo, a delom izvozi (švercuje) na Bliski istok.

Da li u Beogradu egzistira albanska mafija?

- Zvaničnih izveštaja o tome nema, međutim, s obzirom da je ALBANSKA MAFIJA EVIDENTIRANA U SAD, u Turskoj, u Belgiji... Izvlači se logičan zaključak, da ona ne bi mogla da EGZISTIRA KAD NE BI POSTOJAO NJEN “STOMAK” U BEOGRADU. Naš grad je velika raskrsnica u krijumčarenju oružja, droge, zlata. Na takvom punktu koji je inače dobro kontrolisan od organa unutrašnjih poslova neophodna je SAVRŠENO KONSPIRATIVNA ORGANIZACIJA... Zbog toga mi možemo samo da pretpostavljamo, a nikako da tvrdimo, da albanska mafija egzistira i u Beogradu.

Kako izgleda biznis sa drogom, gore potpisan novinar je proučavao u svom putovanju u Tursku.

U Istanbulu se kupuje heroin za 40.000 nemačkih maraka po kilogramu. Prebačen preko Grčke on u Skoplju vredi već 90.000, a u Beogradu 100.000 maraka. Tu se roba jedno vreme skladišti da bi se “ohladila”. Kasnije, sa promenjenim “transporterom” droga ide u pravcu Milana ili Minhena, gde vredi čitavih 150.000 maraka. Odatle droga putuje prema Holandiji i Belgiji, a jedan deo odlazi u SAD... S obzirom da se švercom droge bave isključivo verni članovi porodice, često povezani i sa nacionalističkim organizacijama, kojima su članovi porodice taoci, u poslu nema prevare, sve teče kao u kompjuteru. Ovi ljudi osim što su vrlo često

ubeđeni nacionalisti koji žele da unište Jugoslaviju i da na njenom grobu naprave Veliku Albaniju, nisu ni toliko naivni. Ništa ne rade samo za ideale! Vozač za prevoz kilograma heroina od bugarske do austrijske granice obično dobije na ruke pet hiljada maraka. Kako najčešće vozi najmanje pet kilograma, tu je zarada već oko 25.000 DM.

Novcem koji se stekne od prodaje droge albanska mafija finansira kupovinu ili otimačinu vojnog oružja u Zapadnoj Evropi. To oružje se potom švercuje u Jugoslaviju i na istok.

Kao što vidimo albanska mafija savršeno funkcioniše. Novac stvoren krijumčarenjem droge i oružja po svetu, fantastičnom brzinom se uvećava. Tako namnožen kapital tajnim kanalima stiže u Beograd, a zatim na Kosovo. Tamo se pojavljuje kao moćno sredstvo za otkupljivanje srpskih imanja... Tu je tajna kosovskih milijardera, koji pod skromnim ruhom u gaćama kriju kapital. Nikada ne treba zaboraviti da su albanske porodice najčešće zadruge, čvrsto rodbinski povezane u kojima se novac stavlja na gomilu. Dovoljno je da se dva-tri člana zadruge, fisa, bave nedozvoljenim biznisom a da svi imaju neprirodno veliki kapital. Upumpavanjem nelegalnog kapitala u blagajnu fisa (koji nema ukaljan ugled) novac se pere, zatire mu se krvavo poreklo i tako prepariran – pojavljuje se u finansijskim transakcijama oko kupovine nekretnina. To je tajna, to je javna tajna – koju je teško na Kosovu dokazati, pa čak i u Beogradu!

Ko su idejni i politički pokrovitelji

Dejstvo albanske mafije u Beogradu i u Jugoslaviji u tesnoj je vezi sa radom šovinističkih separatističkih organizacija na Kosovu. Ova saradnja nije slučajna i spontana, povezana je sa jednim od punktova albanske obaveštajne službe Sigurimi koji se nalazi u ambasadi. Kako je radio ovaj punkt pitamo kolegu Peru Zlatara, našeg najboljeg eksperta za ovu socijalističku zemlju?

- U doba kada je Enver Hodža bio živ, Beograd je predstavljao centar obaveštajnog rada. U ovom gradu se nalazio i najsposobniji diplomata Sokrat Pljaku. Izvanredno komunikativan i obrazovan čovek Pljaku je, u okviru mogućnosti KOJE SMO MU MI VELIKODUŠNO PRUŽILI, FANTASTIČNO RAZVIO SISTEM INFORMISANJA. U albansku ambasadu su ulazili i MNOGI DOUŠNICI. Poznato je da je Sokrat Pljaku dosta putovao po Jugoslaviji, a naročito po Kosovu. Kad su Albanci ocenili da je Sokrat Pljaku obavio posao povukli su ga ubrzo nakon Titove smrti.

- "Diplomatsku aktivnost" obavljao je i albanski vojni ataše kad je iz Beograda krenuo prema Kosovu... Sudar na niškom putu ga je "izbacio iz operacije" jer se gomila novih pištolja prosula po džadi. Diplomatski imunitet drugu vojnom atašeu je pomogao da ne mora čak ni da pocrveni – kaže nam doktor Zoran Milovanović, koji prati problematiku krijumčarenja oružja.

Da li postoji sprega albanskih mafioza i političkih struktura? – pitamo Dušana Vilića, pukovnika JNA u penziji, kome je nedavno izašla po drugi put knjiga "Specijalni rat".

- Separatizam na Kosovu je čudan konglomerat zajedničkih interesa. Albanska mafija je činjenica sa kojom moramo računati, ona svojom ogromnom finansijskom moći vezuje za sebe i korupciji sklone elemente, koji su se infiltrirali i u politiku. U vojnoj strategiji i praksi svako infiltriranje delova vlastitih snaga u borbeni poredak neprijatelja znači poseban operativni postupak. Razume se, nemoguće je između pripadnika ilegalnih nacionalističkih organizacija koji rade i u Beogradu, i infiltriranih nacionalističkih i drugih neprijateljskih elemenata u naše društvene strukture povući neku oštru granicu. Nemoguće je upravo ZATO ŠTO SU GOTOVO PO PRAVILU, INFILTRIRANI NACIONALISTIČKI ELEMENTI, POGOTOVO ONI NA NAJVAŽNIJIM UTICAJNIM POZICIJAMA U NAŠIM DRUŠTVENIM STRUKTURAMA ISTOVREMENO I ČLANOVI ILEGALNIH NACIO-NALISTIČKIH MAFIJAŠKIH ORGANIZACIJA, PA ČAK I NJIHOVIH RUKOVODSTAVA! Dok se pripadnici ilegalnih organizacija, koji nemaju mogućnosti javnog ispoljavanja, isključivo služe ilegalnim metodama rada, dakle prikriveni su, dotle se INFILTRIRANI ELEMENTI U NAŠIM DRUŠTVENIM STRUKTURAMA SLUŽE UTICAJEM SVOJIH JAVNIH FUNKCIJA, POKRIVAJU SE NJIMA I DELUJU U SKLADU SA TAKVIM OBJEKTIVNIM OKOLNOSTIMA.

Da je u pripremanju i sprovođenju kontrarevolucije na Kosovu primenjena infiltracija kao jedan od najopasnijih oblika strategije posrednog nastupanja pokazuju dokumenti ilegalnih organizacija u kojima je takva infiltracija posebno apostrofirana. Logikom i taktikom posrednog nastupanja, infiltracijom svojih ljudi u naše socijalističke redove, političke strukture separatista i mafijaša su sistemom korupcije uvukli i niz drugih ljudi koji su širom naše zemlje, druge nacionalnosti... Njena moć, mislim na albansku političku i kriminalnu mafiju, je mnogo veća nego što se sada vidi. To je kao vrh ledenog brega. Tajne veze koje povezuju političke lidere uvučene u naše redove i albanske mafioze pretežno su bazirane na imovinskoj koristi, rođaćkim vezama i zajedničkim političkim ciljevima. Takvu spregu teško je otkriti jer je vrlo konspirativna. No i albanska mafija

pravi greške koje će joj doći glave... – rekao nam je Dušan Vilić, pukovnik JNA u penziji, poznat po proučavanju metoda specijalnog rata.

Koliko su reči pukovnika Dušana Vilića tačne, pokazalo se u aferi Krueziju na Vračaru. O čemu je reč? Naravno, o skupocenoj vili, koja je nedavno sudskim putem vraćena porodici ratnih zločinaca KRUEZIJU! Kakav greh su učinili ovi Albanci? Po svoj prilici “neznatan” jedino što su mučki ubijali jugoslovenske vojnike tokom aprilskog rata, da bi ih razoružali. Da bi stvar bila čudnija, jedan do Kruezija, postao je na kraju rata PARTIZANSKI KOMANDANT, ali je njegov kukavičluk i nedozvoljeno povlačenje koštao života 30 boraca... Elem, ta braća su za sva ta nedela vrlo blago kažnjena. Na primer jedan od braće Gani, dobio je samo 5 godina zatvora i dve godine lišavanja građanskih prava.

Smešna kazna, za takav zločin. No, MOĆNA RUKA koja je tada zaštitila ove zločince, danas je htela da spase i njihovu imovinu, sud je nedavno to i sankcionisao. ALBANSKA POLITIČKA I KRIMINALNA MAFIJA OVOM AKCIJOM JE UPUTILA ZAINTERESOVANE NA GLAVNE LIDERE!!! SESTRE KRUEZIJU SU OROĐENE SA NAJPOZNATIJIM BIVŠIM RUKOVODIOCIKAMA KOSOVA... Da se vrhovi albanske mafije nalaze u političkim sferama upućuje i podatak da je jedini živi brat Krueziju, Sait AKTIVNI VOĐA ALBANSKE SEPARATISTIČKE ORGANIZACIJE SA SEDIŠTEM U INOSTRAN-STVU... NA OSNOVU OVOG PODATKA KOJI JE VEĆ OBJAVLJEN U ŠTAMPI (Novosti 8) zaključujemo da ALBANSKA MAFIJA NE MOŽE BITI LIKVIDIRANA DOKLE GOD SU NJENI BOSOVI – NEDODIRLJIVI!

U kratkom razgovoru za štampu general Petar Brajović koji je jedini ostao živ od sudija koje su imale posla sa ovim zločincima je rekao:

- Spreman sam da otkrijem druge, teže stvari, uključujući i pitanje VISINE KAZNE, ali to ću učiniti tek nakon konsultacija. Nadam se da će uskoro da se sazna i o tome KAKO JE DOŠLO DO OVAKVE PRESUDE I TO ĆE BITI PRAVA BOMBA.

Objavljeno je u štampi da je general Brajović uputio pismo i generalu DALJEVIĆU I MAMULI. Naravno, tu je ISTINA O SLUČAJU KRUEZIJU... Tu je istina o MOĆI ALBANSKE POLITIKE I KRIMINALNE MAFIJE, koja verovatno jakim finansijskim argumentima OMOGUĆUJE SUMNJIVE PRESUDE U SFRJ.

Dokle ide moć ovih mafioza infiltriranih u razne strukture, govori nam podatak DA JE PRESUDA GANIJU KRUEZIJU, u kojoj se nalaze mnogi podaci POD VOLŠEBNIM OKOLNOSTIMA NESTALA I TO IZ DOKUMENTACIJE VOJNOG SUDA!!! Da u ovoj krađi dokumenata ima savršene logike i odlične mafijaške organizovanosti govori činjenica da u SREMSKOJ MITROVICI GDE JE GANI KRUEZIJU IZDRŽAVAO SVOJU KAZNU – NEMA DOKUMENATA IZ POVEĆE

FASCIKLE!!! Tako su pravni tragovi NESTALI o zločinu bivših a možda i BUDUĆIH vlasnika kuće u ulici Proleterskih brigada 75 u Beogradu.

Albanska mafija u Beogradu i okolini, time je dokazala još jednom svoju savršenu organizovanost. KRIVCA NARAVNO NEMA! No, kada bi se neko malo studioznije pozabavio ovim slučajem ustanovio bi KO SU NEKI OD LIDERA OVE MAFIJE, koji toliko imaju uticaja na Vračaru, u srcu Beograda.

Kalenić pijaca i neke čudne radnje

U blizini vile ratnih zločinaca u Proleterskih brigada, nalazi se Kalenić pijaca u kojoj se događaju neke čudne pojave. Taksista V. koji je “emigrant” sa Kosova, a oženjen je Albankom, jedan je od retkih ljudi koji nešto zna o elementarnim akcijama albanske mafije u Beogradu:

- Znam ih k'o zlu paru! Pobegao sam od njih jer su me mrzeli što sam oženio Albanku! To je čist šovinizam. Sa ženom koja je divna majka imam decu, oni su Jugosloveni. Veći deo ženine porodice brak je ocenio kao “nacionalnu sramotu”. Budalaština! Samo nam je njen deda dao blagoslov, rekao je da je to najnormalnija stvar... Naučio sam nešto Albanski, razumem o čemu se govori....

Ostatak možete pročitati u istoimenoj knjizi!